

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: K. J.

proti
žalované: Masarykova univerzita
sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, Brno

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 16. 8. 2019, č. j. MU-IS/121628/2019/954515/FF-6

takto:

- I. Rozhodnutí rektora žalované ze dne 16. 8. 2019, č. j. MU-IS/121628/2019/954515/FF-6, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 3000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Děkan Filozofické fakulty Masarykovy univerzity rozhodnutím ze dne 24. 6. 2019, č. j. MU-IS/121628/2019/954515/FF-3, ukončil studium žalobkyně ve studijním programu

Psychologie, obor Psychologie, podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, neboť žalobkyně neúspěšně vyčerpala všechny termíny pro složení státní závěrečné zkoušky.

2. Odvolání žalobkyně zamítl rektor žalované napadeným rozhodnutím a potvrdil rozhodnutí děkana.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné a vydané v rozporu s dobrými mravy. Žalovaná se nedostatečně zabývala rozhodnutím děkana o ukončení jejího vysokoškolského studia. Pouze se spokojila s argumenty děkana, aniž by se vypořádala se vznesenými argumenty žalobkyně. Nedošlo k prověření skutečností uváděných žalobkyní v odvolání a bylo přihlédnuto pouze k vyhodnocení situace zkušební komisí.
4. Žalobkyně oponuje závěrům rektora žalované, že zpráva ošetřujícího lékaře žalobkyně byla doložena opožděně. Žalobkyně neměla důvod požádat o odložení státní závěrečné zkoušky a dokládat lékařskou zprávu, ačkoliv byla v péči odborného lékaře. Ke zhoršení jejího zdravotního stavu došlo velmi náhle. Žalobkyně nemohla zhoršení zdravotního stavu předvídat, tedy předkládat lékařskou zprávu a v souvislosti s tím žádat o stanovení jiného termínu státní závěrečné zkoušky.
5. Náhlé zhoršení zdravotního stavu neumožnilo žalobkyni vyhodnotit své schopnosti a požádat o odklad termínu státní závěrečné zkoušky. Žalobkyně nebyla schopna učinit jakékoliv stanovisko srovnatelné s jejím zdravotním stavem, což vyplývá z lékařské zprávy.
6. Bylo rovněž porušeno její právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.
7. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že námitka spočívající v tvrzeném porušení práva účastníka řízení na seznámení se se všemi podklady rozhodnutí je opodstatněná.
9. Navrhla přistoupit k uspokojení žalobkyně ve smyslu § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) a to vydáním rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve kterém by bylo napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí děkana zrušeno a věc by byla vrácena k dalšímu řízení.

IV. Posouzení věci soudem

10. Soud přezkoumal rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
11. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná.**

13. Žalovaná navrhla přistoupit k uspokojení žalobkyně ve smyslu § 62 s. ř. s., avšak současně s tím nepožádala o vrácení správních spisů, tak jak předvídá § 62 odst. 1 s. ř. s. Následně žalobkyně dne 9. 6. 2021 u soudu podala návrh na určení lhůty podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, načež soud vyhodnotil, že za dané situace bude pro žalobkyni nejprůzračnější, rozhodne-li o podané žalobě, aniž by činil úkony ve smyslu § 62 s. ř. s. I pro žalovaného bude takový postup ve výsledku stejný, neboť náhradu nákladů řízení (zaplacený soudní poplatek) by byl povinen uhradit žalobkyni i v případě, že by došlo k uspokojení žalobkyně podle § 62 s. ř. s.
14. Žalobkyně namítla, že bylo porušeno její právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
15. K významu § 36 odst. 3 správního řádu se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 106/2015-33, v němž konstatoval, že „*právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí patří mezi stěžejní procesní práva účastníka správního řízení, neboť se jedná o součást práva na soudní a jinou právní ochranu podle hlavy páté Listiny základních práv a svobod; na ústavní rovině je garantováno článkem 38 odst. 2 Listiny, podle kterého má každý právo „vyjádřit se ke všem prováděným důkazům“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101). Správní orgán není povinen umožnit účastníkovi řízení výkon tohoto práva pouze v případě, stanoví-li tak zákon (...). Z judikatury Nejvyššího správního soudu ani z textu zákona však nelze dovodit, že by bylo možné účastníkovi řízení zcela upřít právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jestliže se následné správní rozhodnutí opírá o podklad, se kterým účastník správního řízení nebyl seznámen“ (srov. dále např. rozsudek ze dne 18. 6. 2014, č. j. 3 As 87/2013-31).*
16. V rozsudku ze dne 23. 3. 2011, č. j. 8 As 40/2010-59, Nejvyšší správní soud uvedl, že „*nezákonnost rozhodnutí může způsobit toliko situace, kdy účastník má možnost seznámit se s podklady rozhodnutí až ze samotného rozhodnutí. To vše za situace, kdy se ve správním spise nalézaly podklady, o nichž účastník řízení neměl povědomí a nemohl se k nim vyjádřit. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je poskytnout účastníkovi správního řízení možnost prezentovat správnímu orgánu své stanovisko k důkazním prostředkům, které správní orgán shromáždil.*“
17. Ze správního spisu vyplývá, že Filozofická fakulta Masarykovy univerzity zahájila dne 12. 6. 2019 řízení podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách, a to výzvou k vyjádření se k podkladům rozhodnutí podle § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách.
18. Žalobkyně na výzvu reagovala vyjádřením ze dne 18. 6. 2019, ve kterém specifikovala své zdravotní obtíže, které jí podle jejího vyjádření bránily v úspěšném složení státní závěrečné zkoušky. Současně požádala o nový termín pro složení státní závěrečné zkoušky.
19. Na základě vyjádření žalobkyně si správní orgán I. stupně dne 21. 6. 2019 vyžádal stanovisko předsedy zkušební komise Psychologického ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, do jaké míry mohly mít potíže studentky vliv na její výkon u státní závěrečné zkoušky. Podle vyjádření psychologického ústavu předestřené důvody nejsou dostatečné pro udělení výjimky. S přihlédnutím k tomuto vyjádření následně

děkan Filozofické fakulty Masarykovy univerzity rozhodl o ukončení studia žalobkyně, ani by žalobkyni byl dán prostor k seznámení se všemi podklady rozhodnutí.

20. Soud s odkazem na výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu uzavírá, že pokud žalovaná žalobkyni nevyrozuměla o možnosti seznámit se s veškerými podklady pro rozhodnutí, dopustila se pochybení, které mohlo mít vliv na zákonnost na rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tj. na rozhodnutí o ukončení studia.
21. Soud považuje uvedenou vadu řízení za vadu, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí zejména proto, že v jejím důsledku se žalobkyně nemohla seznámit s podklady rozhodnutí, které nashromáždil správní orgán za účelem vydání rozhodnutí. Nemohla reagovat na zkušební komise, které představovalo zcela zásadní podklad pro vydání jak prvostupňového, tak druhostupňového rozhodnutí. Za takové situace nelze než uzavřít, že pochybením rektora žalované, resp. děkana Filozofické fakulty Masarykovy univerzity došlo k porušení stěžejního procesního práva žalobkyně (ostatně sám žalovaný porušení práva žalobkyně vyjádřit se k podkladům rozhodnutí připustil).
22. Námitka je proto důvodná.
23. Vzhledem k tomu, že v průběhu předcházejícího správního řízení došlo k porušení procesních práv žalobkyně, bylo by předčasné, aby se soud nyní vyjadřoval k zákonnosti důvodů, které žalovanou vedly k ukončení studia žalobkyně.

V. Závěr a náklady řízení

24. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud bez jednání výrokem I. rozsudku napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Vyzve žalobkyni k seznámení s veškerými podklady rozhodnutí a umožní ji na ně reagovat. Poté opětovně rozhodne o podaném odvolání.
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto výrokem č. II přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč. K zaplacení nákladů řízení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. června 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu